

nis Mendicantium in loco, in quo alterius Ordinis ex dictis Mendicantibus monasteria, aut domus prius erecta, & instituta sint, ille Ordo, qui prius monasterium, seu domum in loco habuerit, præcedat; & in hærendo illius Bullæ dispositioni tradunt Card. de Luca de Præminent. discurs. 25. Lantuscha in Theatro Regul. verb. Præcedentia num. 11. & 13. in fine, Novar. in Summ. Bullar. comment. 96. num. 11. Dordon. Oper. moral. in theatr. Præcedentia num. 478. ac respondit Sac. Rit. Congregat. in Salernitana Præcedentia sub die 13. Junii 1617. Et summa quidem ratione, nam alias scinderetur unitas Ordinis, ac non lævia scandala orirentur in populo, ut advertit Card. de Luca d. disc. 25. de Præminent. Sic expresse Rota loc. cit.

Quæ Rota decis. 17. num. 8. inter impressas apud eundem Monacell. loc. cit. enervat insuper objectionem, & paritate adductam in exemplis PP. Carmelitarum, & Augustinianorum Discalceatorum præcedentiam desumentium solum à fundatione propriorum Conventuum, quamvis sint ejusdem Ordinis cum aliis Carmelitis, & Augustinianis Calceatis. Reclissime enim ibi respondet Rota, quod Patres Carmelite, & Augustiniani Discalceati sunt quidem ejusdem Ordinis, sed non ejusdem corporis cum aliis Carmelitis, & Augustinianis Calceatis, cum semper incedant separati ab illis sub propria cruce, & regantur à diversis Superioribus, nec eligi possint ad munera aliorum Carmelitarum, & Augustinianorum Calceatorum; At Fratres Discalceati, Recollecti, & Reformati, non solum ejusdem Ordinis, sed etiam absolute faciunt unum corpus cum Observantibus, cum incedant sub illorum cruce, recognoscant eundem Superiorem Generalem, & eosdem Definitores Generales, &c. Vide apud Monacell. loc. cit. decis. 16. in Hispania. Præcedentia coram Emerix Decano, decis. 17. Eadem coram Capra, decis. 19. Eadem coram Emmanuel. decis. 20. Eadem coram Molines, in quibus omnia ad rem optime resolvuntur.

50 Item Regulares succedentes de recenti in Conventum eis cessum ab aliis Religiosis ejusdem Ordinis gaudent præcedentia, qua super alios gaudebant Religiosi primo ipsum inhabitantes; Sic late probat Ursaya tom. 2. part. 2. disceptat. 11. per tot. referens plures Rotæ decisiones, & decreta Sacræ Rit. Congregationis, & signanter Decretum emanatum per viam legis die 17. Jun. 1627. relat. ibi num. 24. sub his verbis: Procuratore enim M. O. R. narrantes eidem Sacræ Congregationi, Fratres Observantes Reformatos pati controversiam circa præcedentiam quasi nuptæ adscitos in civitate, cum tamen ingressi sint, & habitent in monasteriis Familias, ideo supplicavit provideri, & Sac. Cong. Rit. referente Cardinali Millino, mandavit dari omnino præcedentiam dictis Reformatis. Et concordat Pignatelli tom. 4. consult. 19. num. 13. ubi postquam probavit, quod quando antiquior Conventus conceditur aliis Regularibus, in istos transferuntur omnes prærogative antiqui Conventus, ait: Et in hac specie admisit Sac. Congreg. Rit. declarando præcedentiam deberi Fratribus Minoribus, strictioris Observantia ratione Conventuum ejusdem ceterorum per Fratres Minores; Et ipse Ursaya, qui loc. cit. discept. 11. in Pinnen. Præcedentia pro PP. Reformati Terræ Laureti cum PP. Capucinis ejusdem Oppidi dixerat causam pendere adhuc indecisam, postea in Miscellaneo 1. Sacro, & Profano lit. P. num. 258. dicit quod die 1. Sept. 1719. à Sac. Cong. Episcop. & Regular. Ponente Card. Carono, resoluta fuit contra Capucinos.

51 Religiosi diversorum Conventuum ejusdem Ordinis præcedunt inter se juxta anterioritatem Conventuum, quando quilibet Conventus erigit propriam crucem juxta decret. Sacræ Cong. Rit. adduct. supra num. 48. Et sic Rota 21. April. 1690. in d. His-

palen. Præcedentia cor. Emerix Decano §. Neque, Lantuscha loc. cit. n. 11. Matthæucci loc. cit. sub n. 7. & alii passim. Minores tamen de Observantia ubique, & in omnibus gaudent præcedentia super omnes Reformatos, ut novissime statuit Benedictus XIII. constit. incip. Pastoralis officii: quæ hic ad litteram datur.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei,

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis Officii nobis divinitus inuncti sollicitudo nos admonet, ut omni cura, ac studio ad ea jugiter intendamus, per quæ Christiani fidelium sub suavi archidiori Religionis jugo mancipatorum, uteresque bonorum operum fructus benedicente Domino, proferre jugiter satagentium quieti, & tranquillitati consulatur, & quæ Religiosorum eorum propositionum turbare possunt, removeantur, ut nulla re præpediti, ac sublati animorum dissidiis, & amulationibus juxta Regularia suorum Ordinum Institutum in pacis amenitate gratum alacris impendant famulatum, & felicioribusque in dies in via Domini proficiant incrementis. Cum itaque, sicut accepimus, tametsi Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, Excalceati, Recollecti, ac Reformati respective nuncupati, unicum corpus Religionis, ac Ordinem insimul constituent, atque sub uno, eodemque capite, & Ministro Generali, etsi sub diversis constitutionibus, in ecclesia Dei militant, antiquis tamen usus, ac generalis prope consuetudo invaluit, ut ipsi Fratres de observantia ubique nedum in Galliarum, Hispaniarum, Portugallia, & Algarbium regnis, ac universa Germania, verum & in hac alma Urbe nostra, ac reliqua passim Italia, ubi fel. rec. Gregorii XIII. Prædecessoris nostri constitutio super præcedentia medita maxime viget, eosdem Fratres Excalceatos, Recollectos, & Reformatos, in processionibus, aliisque tum privatis, tum publicis actibus, & functionibus quibuscumque nulla habita ratione majoris, vel minoris antiquitatis suorum Conventuum præcedant, solumque aliquot ab hinc annis pro parte dictorum Fratrum Reformatorum nonnullæ questiones super ejusmodi præcedentia memoratis Fratribus de observantia in quibusdam Italia Provincis motæ fuerunt sub obtentu, quod quidam eorum Conv. tempore, & fundatione illis Fratrum de Observantia forent priores, licet in reliquis ejusdem Italiae provinciis Fratres de Observantia prædicti præcedentiam præfatam pacifice obtineant, etiam si eorum Conventus post alios Fratrum Reformatorum inibi erecti reperiantur; Nos considerantes, ejusmodi controversias inter Fratres dicti Ordinis, qui vota sua in spiritu humilitatis, & paupertatis Domino exhibere profitentur, minime decere, ac turbas in eundem Ordinem non sine scandalo, ac mutua inter eos caritatis detrimento invehere posse, adeoque illas omni ratione recedente, unamque, ac certam hac in re formam ab omnibus Fratribus Reformatis prædictis servandam prescribere volentes, necnon Gregorii Prædecessoris litterarum prædictarum tenorem, & alla quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirementis præsentibus pro plene, & sufficienter expressis & exacte specificatis, habentes, motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris deque Apostolice potestatis plenitudine, quæcumque causas, lites, ac controversias inter Fratres de Observantia, & Reformatos prædictos super præcedentia præfata ubilibet, & coram quibusvis Judicibus quomodolibet

motas, ac pendentes ad Nos harum serie avocamus illasque penitus, & omnino extinguimus, ac superprimimus, & perpetuum desuper silentium imponimus; utque deinceps idem usus, ac mos, qui in Urbe præfata, ac alibi inter Fratres de Observantia, & Reformatos servatur, ac retinetur, in universa Italia observari, & retineri debeat, quod scilicet dicti Fratres de Observantia ubique in processionibus, aliisque actibus, tam publicis, quam privatis digniores, & honorabiliores locum obtineant, ac ipsos Fratres Reformatos præcedant, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Districte in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis majoris lætæ sententiæ eo ipso per contrariatos Reformatos Ordinis prædicti nunc, & pro tempore existentibus inhibentes, ne deinceps super præmissis, eorumque occasione Fratres de Observantia hujusmodi molestare, inquietare, perturbare, aut quocumque impedire audeant, vel præsumant. Sicut per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditorios, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quæcumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definitur debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel negligenter contigerit attentari, decernimus. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis Filiis locorum Ordinariis præsentibus, motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel eorum quilibet per se, vel alium seu alios, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum fratrum de observantia fuerint requisiti, eis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa, juxta præsentium continentiam, & dispositionem observari: Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliæque opportuna juris, & facti remedia, & spællatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Non obstantibus dictis Gregorii Prædecessoris litteris, ac Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinibus, ac Fratrum Reformatorum prædictorum, illorumque conventuum, domorum, & locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolice, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoris, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam per modum statuti perpetui, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis etiam pro venientibus sufficienti derogatione illis eorumdem totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac nisi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & inseritis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque; Aut si alii

quibus communter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem; Volumus autem, quod præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem potius ubique fides, tam in iudicio, quam extra illud, adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anno Piscatoris die decima quarta Februarii anni millesimo septingentesimo vigesimo sexti, Pontificatus Nostri anno secundo. — F. Cardinalis Oliverius. —

52 — Locis Annulli Piscatoris. — Regulares Conventus conatu, seu violentia Turcarum, vel Hæreticorum, aut hostili furore suppressi, & postea ipsis restituti, gaudent pristina præcedentia, & recuperant omnia primæva Jura: Sic enim in facti contingentia fuit resolutum à Sac. Rit. Cong. die 6. Decemb. 1645. in Augustana Præcedentia inter Minores Conventuales (quorum Conventus fuerat ab Hæreticis Lutheranis Augustæ suppressus) & Fratres Minores de Observantia, qui post Conventualium expulsionem Conventum in dicta civitate obtinuerant; Et fuit decretum, præcedentiam tam in processionibus publicis, quam in eis, quæ sunt in tumulandis cadaveribus defunctorum, & in sessionibus, aliisque similibus, deberi conventualibus postea restituti; Et quidem merito, quia cum dictus Conventus fuerit injuste, & violenter suppressus, numquam Conventuales fuerunt privati sua legitima possessione præcedendi, licet per aliquod tempus caruerint exercitio, adeoque ex capite Justitiæ illam recuperare poterunt; h. final. Cod. Si per vim, & l. Clam possidere, §. Qui ad nundinas ff. de acquirend. vel amittend. possess. In similibus enim casibus redintegratio retrotrahitur ad tempus primæ erectionis, cum currat in istis natura Postliminii, quod rem in pristinum statum reponit, ut patet ex dictis verb. Postliminium per tot. & signanter n. 7. ubi P. Joannes Cheron Provincialis Carmelitarum à Turcis captus, & postea liberatus, ex Decreto Sacræ Congregationis Episcop. & Regul. fuit manutentus in possessione sui Provincialatus, cassata alterius Provincialis electione. Et sic tenet Rota coram Merlino decis. 302. n. 2. Pignatelli tom. 9. consult. 183. num. 12. Menoch. de recuperand. possess. remed. 10. num. 111. Gratian. discept. 1545. num. 9. & sequent. Capon. discept. 345. tom. 5. & alii passim.

53 Secus autem, si fuerit motu proprio Papæ suppressus, & postea ex mera gratia à Sancta Sede restitutus; tunc enim præcedentia in processionibus, & aliis actibus debetur Regularibus præexistentibus, quia talis restitutio habetur pro nova fundatione. Sic Sac. Cong. Rit. in Senogallien. 21. Jan. & 1. Septemb. 1696. apud Monacell. part. 5. tit. 6. formul. 19. num. 14. Nisi restitutio fiat plenarie quoad omnia, de quo textus in cap. Quamvis 8. de rescriptis in 6. alias nequaquam, ut ibi in litera: Cum talis restitutio, ubi aliud non exprimitur, intelligatur fieri sine juris præjudicio alieni: Quia licet dicti Regulares sint primi ratione Conventus, ad quem restituti fuerunt, sunt tamen secundi respectu ad restitutionem, & novam gratiam, adeoque nisi Pontifex in litteris restitutionis expresserit eos restituentem etiam quoad præcedentiam, non possunt præcedentiam prætere, ut ponderat Glos. in cit. cap. Quamvis verb. Præsupponatur in fide, ibi: Nisi aliud Papa ediceret in restitutione, videlicet quod me restituit ad datam, & prioritatem temporis, & vult gratiam meam valere perinde ac si revocata non fuisset, etiam quoad prioritatem temporis. Pignatelli tom. 9. con-

- sult. 183. num. 10. & seq. & alii passim.
- 54 Regulares in processionibus incedunt post confraternitates laicorum, & post eos, in digniore loco Clerus secularis. Sac. Cong. Rit. in *Messanen.* 7. Augusti 1621. apud Selliam in *select. canon. cap. 25. num. 17.* Barbosa in *Summ. Apostol. decis. verb.* Regulares quoad præcedentiam num. 5.
- 55 Regulares in suburbis, & territorio Romano servant præcedentiam, sicuti in ipsa Urbe. Sac. Cong. Rit. in *Tusculana* 2. Mart. 1612. & in *Agagnina* 20. Jun. 1626. apud Lantusch. in *theat. Regul. verb.* Præcedentia: ubi per extensum refert dicta decreta.
- 56 Regulares in processionibus debent Clerum secularem anteire, nec Clero seculari mixti incedere valent. Sac. Cong. Rit. in *causa Castella*, & *Legionis* 30. Augusti 1592. & in *Legion.* 24. Septemb. 1605. & in *Neapol.* 7. Julii 1612. apud Barbosa in *Summa Apostol. decis. verb.* Regulares quoad præcedentiam num. 7.
- 57 Regulares non possunt præterire præcedentiam super Parochum Regularem, quando inter alios Parochos procedit in processionibus. S. Cong. Rit. in *Athen.* 23. Novemb. 1602. apud Sell. *cit. cap. 25. n. 18.* & Barbosa *loc. cit. n. 8.*
- 58 Regulares debent locum digniorem in processionibus cedere Clero seculari, licet Prior Regularium deferat in processione Reliquiam. S. C. R. in *Senogall. Montis Bodii* 24. Septemb. 1605. & 23. Jan. 1610. apud Barbosa *loc. cit. num. 9.* Præcedentia enim supra Clerum secularem debetur solis Regularibus paratis deferentibus in processione Reliquias, non tamen ceteris non paratis. Sac. Cong. Episcop. in *Juvenac.* 4. Septembr. 1693. apud Monac. *tom. 1. tit. 5. num. 32.*
- 59 Quoad ea, quæ concernunt præcedentiam Episcoporum. Vide *verb. Episc. art. 4. & 7.*
- 60 Quoad ea, quæ concernunt præcedentiam Vicarii Generalis. Vide *verb. Vicarius Generalis art. 3.*
- 61 Quoad ea, quæ concernunt præcedentiam Cononiorum. Vide *verb. Canon. art. 7. & 8.*
- 62 Quoad ea, quæ concernunt præcedentiam Coadjutorum. Vide *verb. Canonicus art. 10. & verb. Coadjutor.*
- 63 Quoad ea, quæ concernunt præcedentiam Vicarii Foranei. Vide *verb. Vicarius Foraneus.*
- 64 Quoad ea, quæ concernunt præcedentiam Confraternitatum. Vide *verb. Confraternitas art. 6.*
- 65 Quoad ea, quæ concernunt præcedentiam Magistratus. Vide *verb. Magistratus.*
- 66 Quoad ea, quæ concernunt præcedentiam generatim. Vide Pignatell. *tom. 5. consult. 12. per tot. ubi n. 81. habet ut infra.*
- 67 In disputationibus publicis Romæ observatur fere semper hic præcedentia ordo. Si inter invitatos ad arguendum aliqui sit Prælati, hic ratione dignitatis est primus argumentator. Secundus Regularis Thomista, Tertius Regularis Scotista, vel alterius Religionis, aut Secularis. Si vero Prælati nullus arguat, serventur privilegia concessa à Summis Pontificibus præsertim Thomistis, & Scotistis representantibus propriam scholam. Unde Primus Arguens est Regularis Thomista, secundus Regularis Scotista, tertius ad libitum, nisi forte tunc Prælati, quam Thomista, & Scotista velit resumere tertium argumentum, quod reputatur specialis honor; Doctores autem seculares, etiam actu legentes, cum non representent propriam scholam, cedere debent Thomistis, & Scotistis.
- 68 His adde, quod Canonicis Clerici, ubi Præbendæ non sunt distincte in Presbyterales, Diaconales, ac Subdiaconales, quamvis antiquiores receptione, non sunt præferendi Canonicis Presbyteris, etiam postquam ipsi Canonicis Clerici fuerint effecti Sacerdotes, & tunc nec ipsis competit reintegratio, seu præ-

cedentia adversus Canonicos Sacerdotes, & posteriores receptione; cum jus semel adeptum ex Sacerdotio, nunquam amittitur, non obstante immemorabili in contrarium consuetudine, quam abusus imperceptibilem declaravit. Sac. Congreg. Rit. in *Sutrina Præcedentia, die 27. Aug. 1707.* & alibi sæpissime, ut refert Scarfontanus ad *Cecceporum part. 1. in animado. ad tit. 11. sub num. 16.* & refert etiam Monacell. *part. 4. in supplement. ad III. Tomum num. 108.* & Pitton. *de S. R. C. tom. 4. num. 1632.*

Canonici Collegiati capitulariter incedentes in omnibus sunt præferendi Parochis, & etiam Parocho Ecclesie Matricis. Sic expresse S. C. R. anno 1666. mense Augusti in *resp. ad 1. dub.* apud Pignatell. *tom. 6. consult. 74.* & novissime in *Januensi* 19. Jul. 1710. ubi cum Parochi Urbani prætererent præcedentiam supra Collegiatam insignem S. Mariæ Vinearum, proposito dubio: *An Canonicis dictæ Collegiæ debeatur præcedentia adversus Parochos Urbanos;* Sac. Rit. Cong. ad relationem Eminentissimi Barberini sub die 19. Julii 1710. ad 111. dub. respondit *Affirmative*, ut refert Ursaya, qui hac in causa egregie scripsit ad favorem ejusdem Collegiæ *tit. 1. part. 1. disceptat. 6. sub num. 192.* Et iterum confirmavit stando in *decis. anno 1716. 19. Julii*, ut refert eruditissimus Nicolaus Coleti in additione ad Ughelum in *Italia Sacra tit. 4. Provinc. 8. de Januensi. Episc. p. 836.* Et pluries firmavit etiam Sacra Rota, & signanter *p. 17. recent. decis. 87. in Burgen. Præminentiar. coram Rondinino num. 4.* ubi plura adducit merito videnda.

Quæ præcedentia debetur Missionariis Ordinis Minor. de Observantia pro Sanctis Locis, & aliis; Vide *verb. Privilegium art. 1. num. 31.* Et hic attendendum est novissimum decretum Sacre Congregationis Generalis de propaganda Fide, habitæ die 30. Maij 1747. ibi: *Iterum proposita per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum D. Cardinalem Mosca Ponentem causa vertente intra PP. Missionarios Duodennales Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & PP. Lectores Jubilatos de non numero ejusdem Ordinis super præcedentia; Sacra Congregatio mature perpensis utriusque partis rationibus, & previo recessu à Decisis sub die 10. Martii 1744. declaravit, & decrevit competere præcedentiam PP. Missionariis Duodennali Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & PP. Lectores Jubilatos de non numero ejusdem Ordinis super præcedentia; Sacra Congregatio mature perpensis utriusque partis rationibus, & previo recessu à Decisis sub die 10. Martii 1744. declaravit, & decrevit competere præcedentiam PP. Missionariis Duodennali supra Lectores Jubilatos de non numero ad formam Breviis Sanctæ Memor. Clementis Papæ XI. incip. *Commissi Nobis*, sub dat. 21. Januarii 1710.*

Datum ex ædibus ejusdem Sac. Congregat. die 10. Junii anno quo supra. — S. C. Valenti Præfectus. — Loco ✚ Sigilli. — Nicolaus Larcarius Secretarius. —

✚ Supradictum decretum eadem, qua conditum fuit, die, auctoritate D. N. Benedicti Papæ XIV. revocatum fuit. ✚

Attendenda est hic constitutio Bened. XIII. incip. *Militantis Ecclesie: edita 25. Junii 1727.* in qua confirmatur constitutio S. Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini in processionibus, & in aliis actibus publicis, & privatis, statuendo quod ipsi ubi interesse contigerit, statim ipsum Clerum secularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedunt, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate sequi debeant.

Observanda est constitutio Innoc. XIII. incip. *Du-*

dam, edita 5. Julii 1725. qua statuitur, ut Fratres Laici de Observant. Reform. ac Tertii Ordinis in regno Siciliae præsentent juramentum, vel votum emittant coram testibus eadem Clericis præcedentiam, nec Superiores Ordinis prædicti possint impostum Laicos, seu Conversos quocumque ad professionem admittere, nisi prius ab ipsis emisso tali voto, vel juramento; Injuncta Superioribus contrafacientibus privationis officii, & vocis activæ, & passivæ pena ipso facto incurrenda; Laicis vero, seu conversis sine prædicto voto seu juramento profitentibus nullitatis professionis. Et interim Superiores ejusmodi Laicos, seu Conversos compellant ad observantiam literarum Urbani VIII. hac de re emanatarum 16. Novembris 1644. in quibus statuit præcedentiam deberi Clericis sub pena excommunicationis contra ipsos, & Superiores contrafacientes circa dictam præcedentiam, & non obstante quocumque prætextu anterioritatis, vestitionis, & professionis, & consuetudinis.

Præcedentia non semper à personali dignitate desumuntur: Abbates enim simplices aliquando præcedere possunt Superioribus Generalibus sui Ordinis præsertim extra actus Monasticos. Bened. XIV. *tom. 1. constitut. 98. Inter plures §. 16.* ubi asserti exempli promiscuæ præcedentia. Nempè, inter Canonicos Basilicorum Urbis quum aliqui sunt episcopali, & archiepiscopali dignitate insigniti, hi quidem reliquos omnes Canonicos præcedunt; Vicarius autem representans personam Cardinalis Archiepiscopi, qui Basilicæ caput est, quamvis idem simplex Prælati sit absque Ordine episcopali; tamen in choro, & in omnibus actibus Capitularibus, prædictos Canonicos Episcopos præcedit: extra chorum vero, & extra actus Capitulares, infra eosdem incedit, & sedet. Idem pariter procedit in Collegio Advocatorum Consistorialium inter Advocatos episcopali dignitate insignitos, & Decanum Collegii, qui uti caput, quamvis plerumque simplex Clericus existat, in actibus Collegialibus ipsis præcedit, extra vero in omnibus decedit.

Præcedentia inter Græcos, & Latinos desumuntur ab Ordine, antianitate, aut dignitate personali. Idem constitut. 57. incip. *Etsi pastoralis §. 9.* Præcedentia inter Episcopos & Gubernatores Prælatos, aut Vicelegatos ditionis ecclesiasticæ stabilitæ sunt ab eodem Pontifice constitut. 18. incip. *Quod Apostolus, & in Appendic. tit. 2. num. 2. p. 6.* Vide ibi, late de omnibus. Præcedentia Ordo inter votantes signaturæ justitiæ, & gratiæ servandas prescribitur ab eodem Pontifice *tom. 2. constitut. 9. incip. Militantis Ecclesie:* nempè quod votans prius in suo respectivo tribunali admissus, alteri in suo posterius admissio præcedat. Et si contingerit ambos alterius Signaturæ votantes eodem die in suo respectivo tribunali admissos fuisse, præcedentia detur illi qui in Prælatiura quacumque antiquior & prior reperitur. Verum cum aliquis votans alterius tribunalis hujusmodi sive episcopali characterè insignitus, sive Protonotarii Apostolici dignitate ornatus, sive quocumque alio ejusdem Romanæ Curie munere, vel officio decoratus reperitur, præcedit, ut nulla habita Signaturæ Justitiæ, aut Gratæ votantis ratione, illa dumtaxat præcedentia illa remaneat, quæ votanti alias debetur.

Et denique statuit, hujusmodi præcedentiam, cum quis votans in utroque Signaturæ Justitiæ, & gratiæ tribunali adscriptus fuerit à primæva ipsius votantis in altero utriusque in Signaturæ tribunali admissione esse repetendam, & defendendam.

Quoad præcedentiam hic juvat adducere, quæ tradit Eruditissimus Franciscus Maria Pittonius Advocatus Romanus, & Episcopus Imeriæ, & Benedicti XIII. Auditor, in *parte tertia discept. 57. num. 14.* ubi in Summario sic præcise habet: *Parochus Regularis Ecclesie Matricis præcedit Parocho Ecclesie Secularis eidem subdita, & sic etiam Clerus Regularis eidem subdita, & sic etiam Clerus Regu-*

*laris Ecclesie Cathedralis quoad Clerum secularem Ecclesiarum inferiorum, & in corpore, sub eodem n. 541 ita pariter præcise: Ex quo principio decisam habemus illam questionem, an Parochus Regularis Ecclesie Matricis præcedere debeat Parocho Ecclesie secularis in quibuscumque processionibus, & functionibus publicis, licet enim de jure præcedentia competat Parocho, & Clero seculari supra Regularem, id tamen procedit, ubi uterque Clerus & Parochus interveniunt tamquam personæ de ordine, & hierarchia ecclesiastica in genere inter se coæquales, secus autem ubi Parochus, & Clerus Regularis interveniat tamquam representans Ecclesiam Superiorem, nempe aut Cathedrali, aut Matricem, hoc enim casu non intrat ratio ordinis hierarchici circa præcedentiam Cleri Secularis supra Regularem, sed ratio superioritatis, & respectivæ subjectionis, ne detur absurdum, quod subditus præcedat Superiorem, dum tali casu Regularis dicitur intervenire in figura, & representantia Superioris, & sic procedit, ut quidquid dixerit Pignatell. *consult. 26. tom. 4. bene firmavit Card. de Luca de præminent. disc. 51. n. 20. Ansal. in annot. ad decis. 55. num. 17. & ego obtinui in una Melevitana præminentiarum in Sac. Cong. Rituum 27. Feb. 1723. in respons. ad dub. secundum ad relat. Eminentiss. D. Card. Gualterii, ubi scribendo pro PP. Dominicani ecclesie parochialis B. Mariæ de Portu Salvo civitatis Valletæ; obtinui resolutionem, quod Parocho Regulari supradictæ ecclesie Regularis tamquam Matricis competeret præcedentia supra Parochum Ecclesie parochialis secularis S. Pauli in quibuscumque processionibus generalibus, & functionibus Episcoporum, juxta quam resolutionem me scribente, judicavit etiam Rota in Nullius Calaguritana juris ingrediendi Chorum super mantentione 10. Maii 1723. §. Aut vero, coram Reoer. Patre Dominico Cerro.**

Et revera sapientissimus, & practissimus Card. de Luca loco ab ipso citato sic præcise habet: His ita constitutis, de consequenti nimium planam esse dicebam responsonem ad objectum planam esse debite Clericis secularibus supra Regulares ex deductis supra *disc. 24. & alibi*, quod scilicet conclusio sit in suo casu verissima, sed male ad rem applicata; procedit etenim, quando Clerici Seculares, & Regulares diversarum ecclesiarum inferiorum æque subditarum in functionibus interveniunt, adeo ut aliam non faciant figuram, nisi illam, quam proprius Ordo propriæque ecclesie qualitas præbeat, cum tunc dicta distinctio hierarchica intrat: secus autem ubi aliqui Regulares interveniunt tamquam representantes corpus Cathedralicum, ut sequitur in illis Cathedralibus, vel Metropolitanis, quæ sunt Regulares, juxta recensita supra *d. disc. 3. & sequent.* sive tamquam representantes Ecclesiam Superiorem, & constituentes unum corpus cum Prælato Regulari, ut in istis ecclesiis monasterialibus contingit, quoniam tunc non intrat d. ratio ordinis hierarchici, sed intrat altera Superioritatis: & subjectionis respectivæ, & ne detur absurdum, quod subditus præcedat Superiorem, quodque membra inferiora præcedant caput. Ideoque Monachi Benedictini, seu Cassinenses, vel Canonici Regulares Lateranenses hodie in Urbe occupant suum locum in ratione antiquitatis, sed quando erant Canonici Ecclesie Lateranensis, occupabant primum locum supra universum Clerum Romanum cum similibus, atque in hoc versantur adeo frequentia modernorum æquivoca, quæ eorum cibus quotidianus esse videntur, intelligendi, & practicandi conclusiones in abstracto, sive litera, non reflectendo ad hujusmodi distinctiones, & circumstantias, ex quibus applicatio pendet, in qua totus est punctus.

Præcedentia inter Parochos debetur illi, qui prior fuit assumptus ad regimen suæ Parochialis de jure enim is præcedit, qui in labore est antiquior instar mili-

tit; L. Nemo 2. de Officio Magistri Officior. lib. Tyrones 4. Cod. de Tyrone. Cyriac. controvers. 201. num. 44. Seraphin. decis. 326. num. 3. Pignatell. tit. 6. consulti. 67. num. 1. ubi refert, quod id resolvit S. R. Cong. in Macerateni præcedentia, referente Eminentissimo Sacchetto, atque habetur in Statuto Cleri Romani c. 2. §. 6.

84 Quilibet autem Parochus in propria ecclesia omnibus aliis Parochis præcedit, excepto Capitulo Cathedralis, quia secluso hoc casu de interventu Capituli Cathedralis respectu præcedentia quilibet in domo sua regulariter dicitur major; L. Nihil omnino 4. & ibi Glossa final. Cod. de Palatinis sacchar. largition. & expresse cum aliis Rota recent. part. 1. decis. 616. num. 3. Rectores autem ecclesiarum in propriis ecclesiis dicitur esse in propria domo; cap. Duo 23. quest. 4. Abbas in cap. Venerabilem 4. de elect. num. 19. cum aliis relatis per Gonzal. ad Regul. 8. gloss. 6. num. 102. Quinimo in casu Reges, & imperatores: unde etiam Rex existens in aliena domo, debet cedere domino, ut notat Decian. Consil. 77. num. 12. & 13. volum. 2. Solorzan. in allegat. pro supremo Consil. Indiar. super præcedent. num. 92. Besoid. dissert. de præcedent. cap. 3. n. 15. & expresse Pignatell. tom. 3. cons. 18. num. 14. Vide tom. 8. in Appendice Decreta S. C. Concil. in Maceratem Jurium parochialium in respons. ad 6. & 7. dub.

85 Pior enim in propria ecclesia, etiam si aliis Parochis inferior, dicitur pro se habere iuris assistentiam in præcedendo ceteris aliis, ad text. in cit. L. Nihil omnino Cod. de Palat. Sacr. largit. & ibi etiam Glossa final. Decian. consil. 69. num. 12. & sequent. volum. 2. & Rota in Calaguritana præcedentiarum de victoria 16. Novembr. 1591. coram Penia; Abbas in cap. Postulatis num. 8. de concess. Præbend. Geminian. in cap. A collatione n. 7. de appellat. Put. decis. 104. num. 4. §. 6. l. 3. in correct. allegat. à Rota recent. part. 5. tom. 4. decis. 3. num. 6. & 27. Et ita expresse resolvit Sac. Rit. Congregat. in Arculana 23. Maii 1641. apud Pignatell. tom. 7. consulti. 46. num. 6. ubi expresse dicit, quod prædicta eo magis locum habent in ecclesia propria, etiam si Parochus alter sit dignior, citans ad id Abbatem Gonzal. & Gratian. & asserens id sæpius declarasse eandem Sac. Cong. Rit. Et ad hoc facit etiam, quod nec Episcopo extra suam ecclesiam, & diocesim conveniunt ea, quæ proprio Episcopo in sua ecclesia, & diocesi debentur, ut declarat eadem Sacra Rituum Congregat. in Policastro. 21. Augusti 1694. his verbis: "Episcopo extra suam diocesim, & in loco in quo non habet jurisdictionem, non conveniunt ea quæ proprio Episcopo in sua ecclesia, & diocesi debentur." Sic apud Pignatell. tom. 3. consulti. 54. num. 3.

86 Pior enim in propria ecclesia, etiam si aliis Parochis inferior, dicitur pro se habere iuris assistentiam in præcedendo ceteris aliis, ad text. in cit. L. Nihil omnino Cod. de Palat. Sacr. largit. & ibi etiam Glossa final. Decian. consil. 69. num. 12. & sequent. volum. 2. & Rota in Calaguritana præcedentiarum de victoria 16. Novembr. 1591. coram Penia; Abbas in cap. Postulatis num. 8. de concess. Præbend. Geminian. in cap. A collatione n. 7. de appellat. Put. decis. 104. num. 4. §. 6. l. 3. in correct. allegat. à Rota recent. part. 5. tom. 4. decis. 3. num. 6. & 27. Et ita expresse resolvit Sac. Rit. Congregat. in Arculana 23. Maii 1641. apud Pignatell. tom. 7. consulti. 46. num. 6. ubi expresse dicit, quod prædicta eo magis locum habent in ecclesia propria, etiam si Parochus alter sit dignior, citans ad id Abbatem Gonzal. & Gratian. & asserens id sæpius declarasse eandem Sac. Cong. Rit. Et ad hoc facit etiam, quod nec Episcopo extra suam ecclesiam, & diocesim conveniunt ea, quæ proprio Episcopo in sua ecclesia, & diocesi debentur, ut declarat eadem Sacra Rituum Congregat. in Policastro. 21. Augusti 1694. his verbis: "Episcopo extra suam diocesim, & in loco in quo non habet jurisdictionem, non conveniunt ea quæ proprio Episcopo in sua ecclesia, & diocesi debentur." Sic apud Pignatell. tom. 3. consulti. 54. num. 3.

87 Attendenda tamen semper in his legitima consuetudo, quæ in materia præcedentia inducitur per decem annosque præscribitur, Cyriac. controvers. 201. num. 169. Pignatell. tom. 6. consulti. 67. num. 5. cum pluribus ibi allegatis. Rota in Mutinensi præcedentia 23. Junii 1683. part. 5. recentior. dec. 483. num. 1. Etiam si sit contraria juris dispositioni, cum ipsa habeatur pro jure, & prævaleat etiam ipsi juri. Cyriac. loc. cit. num. 171. Seraphin. decis. 964. n. 1. Gregor. decis. 224. num. 2. Sperell. decis. 36. n. 4. Pignatell. loc. cit. num. 3. Et Rota in dict. Mutinensi. accedente præsertim scientia, & patientia adversarii. Greg. decis. 417. num. 2. Coccin. decis. 26. num. 3. & decis. 31. num. 6. apud Post. de manutent. Pignatell. loc. cit. num. 3. Rota recent. part. 2. dec. 716. num. 3. quæ consuetudo nec interrumpitur per reclamationem, quæ quis succubuit. Rota recent. p. 4. tom. 2. decis. 214. num. 2. & 3. & part. 29. tom. 1. decis. 99. num. 16. & sequent. Et actus quamvis unicus tribuit quasi possessionem manutentibilem in ma-

teria præcedentia. Rota recent. part. 11. decis. 320. num. 14. & part. 14. decis. 148. num. 8. Præsertim constituto de bono jure, Rota recent. part. 17. decis. 156. num. 13. Licet secus sit, ubi adus sit æquivocus. Rota recent. part. 11. decis. 320. n. 32.

Parochus loci, ubi quis obit, cadaver associans semper habet præcedentiam supra alios, quoad usque est intra limites Parochiæ suæ. Instit. ecclesiasticæ. 105. §. 54.

Consuetudinem utramque paginam facere in subjecta materia præcedentia, provetbit loco dicitur solet.

Nihil tamen minus gravis est quæstio, an sit servanda consuetudo, per quam minus dignus præferatur magis digno? Varii in varias abierunt sententias: Rota vero processit hac cum distinctione, ut si agatur de præferendo minus dignum magis digno in omnibus actibus, statim minus debeat habere consuetudini; sin vero res sit de prælatione minus digni magis digno in aliquibus tantummodo actibus, recedi hæc possit hac consuetudine. Vide Decisiones in Capuana, seu Casertana Processionum super præcedentia 10. Martii 1743. §. 8. cor. bon. mem. de Vais. & 17. Junii 1746. §. 8. Eminentiss. Elephant. ubi quod procedit cum sit tringinta vel quadraginta annorum, & maximesi centenariæ immemorabilissis consuetudo.

Sed dubitari non immerito potest, an hæc distinctio locum sibi vindicare queat, ubi ex dispositione expressa Ritualis, vel Cæremoniæ Episcoporum, magis dignus obtinere debeat præcedentiam supra minus dignum in actu particula? Sacrum Tribunal Rotæ etiam in hoc casu admittere videtur mox dictam distinctionem in mox allegatis decisionibus; Sed præter causam illius necessitatem: nam ut habet de cetero diei 17. Junii 1746. §. 7. præcedentia in illo casu non descendebat ex Rituali, vel Cæremoniæ. Magis aridet sententia eorum, qui hoc in casu tenent, servandam hæc esse consuetudinem, ex decrero irritante, quo munita sunt constitutiones confirmatorie Ritualis, & Cæremoniæ; Sperell. decis. 179. n. 34. & plur. seq. Confer & Clericat. de benef. lit. 68. n. 6. & plur. seq.

De præcedentia, ubi res postulat, consule Jacobum Gothofredum de jure præcedentia, qui accuratissime de ea agit.

PRÆCEPTUM. Vide verb. Lex art. 1. à n. 16. ad 18.

PRÆDICARE, PRÆDICATOR.

SUMMARIUM.

- 1 Prædicare tenentur Episcopi, & hoc est præcipuum eorum munus, ac per se, vel per alios in casu legitimi impedimenti id facere debent.
- 2 Item prædicare tenentur Parochi per se, vel per alios.
- 3 Immo Parochi, si ab Episcopo moniti trium mensium spatio suo prædicandi muneri defuerint, possunt ad id per cenuras compelli, seu per alias penas arbitrio ipsius Episcopi & etiam per subtractionem fructuum Beneficii, alicui, qui id præter, percolendum.
- 4 Prædicandum est per annum saltem omnibus Dominicis, & solemnibus diebus festis; Tempore autem jejuniorum Quadragesime, & Adventus Domini quotidie, vel saltem tribus diebus, si ita oportere duxerint Episcopi. Et prædicator dicitur salutationem Angelicam semper, non vero Regina Cæli, etiam tempore paschali.
- 5 Per ly Tempore jejuniorum intelligitur solummodo

do tempus Quadragesime, & Adventus, non autem tempus Vigiliarum.

6 Relinquitur arbitrio Episcoporum, an tempore Quadragesime & Adventus quotidie, vel tribus diebus in hebdomada, vel minus illis tribus diebus prædicetur.

7 Prædicationis tempore in ecclesiis separanda sunt loca virorum, & mulierum saltem per velum.

8 Concionandum est Judæis semel in hebdomada, qui tenentur ad concionem accedere.

9 Prædicationem in Ecclesia omnes possunt audire, Gentiles, Judæi, & Hæretici.

10 Prædicationis tempore interesse tenentur Episcopi non impediti Clerici, & alii ejusdem ecclesiæ.

11 Unde potest Episcopus statuere, ne Canonici & alii de Capitulo discedant ab ecclesia tempore concionis, & quod illi intersint quotidie sub pena amissionis distributionum illius diei, in qua defuerint.

12 Prædicationis tempore non potest in ecclesia dici missa.

13 Prædicationis tempore prohibiti sunt populi stare otiosi in foro, seu in platea.

14 Non est prædicandum de nocte, sed tempore præscripto ab Ordinario; unde nulla concio, neque passionis Dominica debet fieri de nocte.

15 Si concio habeatur tempore missæ, debet haberi statim post Evangelium vel post Credo, si in dicta missa tali die dicatur; Quod si Celebrans ipse concionetur deponit catula, & manipulo, sedet ad Cornu Evangelii, vel ascendit Cathedram: Si quis tempore missæ sit concionaturus eorum prædicator loci circa initium Evangelii genuflexus petit ab illo Benedictionem per Jube Domine benedicere oculis Episcopi manu, postmodum Cathedram ascendit, & de more concionatur.

16 Prædicator, si concionetur, dum est expositum SS. Sacramentum, stat nudus capite.

17 Prædicare non possunt Laici quuscumque sint Ordinis, & professionis.

18 Immo Laici prædicantes subjacent excommunicationi, & nisi quom citius resipuerint, alia competentia pena sunt pendendi.

19 Et à fortiori prædicare nequeunt mulieres.

20 Potest tamen prædicationis munus ab Episcopo committi etiam Clerico, qui non sit in Sacris Ordinibus constitutus.

21 Regulariter vero facultas prædicandi non conceditur nisi Sacerdotibus; vel saltem constitutis in Ordine Diaconatus.

22 Episcopus potest prædicare in quacumque ecclesia, etiam Regulari sua diocesi, nec ab ullo potest impediri, qui prohiberi.

23 Non potest tamen prædicare extra diocesim suam sine licentia Ordinarii loci.

24 Episcopo prædicanti per se ipsum in sua ecclesia, cum ex proprio munere ad id tenentur, minime licet etiam prætextu paupertatis pretendere sibi præstari elemosynam solitam dari prædicatoribus ab Universitate electis.

25 Quando ipsemet Episcopus prædicat, silere debent alii Concionatores, illique poterit præcipere, ut eo tempore à prædicatione se abstineant.

26 Possunt tamen parochi per se ipsos inter missarum solemniam sermonem habere, etiam quando Episcopus ipse prædicat.

27 Parochi, si per se velint munus prædicationis obire, non debent impediri.

28 Immo tempore Quadragesime possunt de mane

in suis ecclesiis prædicare, non obstante consuetudine, quod in sola Matrice, vel alia Ecclesia concionetur.

29 Parochi per se ipsum concionanti in sua Ecclesia, cum ex proprio munere ad id tenentur, minime licet prætextu quuscumque paupertatis pretendere præstari elemosynam solitam dari prædicatoribus ab Universitate electis.

30 Parochi prohibentur in suis Ecclesiis admittere Concionatores ab Ordinario non approbatores, etiam si prædicare vellet aliquis Episcopus.

31 Possunt tamen Parochi dare licentiam alicui viro docto, & noto etiam Regulari ut bis vel ter concionetur in suis Ecclesiis sine Episcopi approbatione.

32 Et à fortiori possunt, immo debent Parochi, concedere approbatio ab Ordinario licentiam prædicandi in suis Parochiis.

33 Approbare Prædicatores spectat ad Episcopum, licet electio spectaret ad alios.

34 Unde Prelatus exemptus inferior Episcopo, qui non habet Territorium separatum cum vera qualitate Nullius, non dat licentiam, neque benedictionem prædicatoribus, qui prædicare debent in locis sue Jurisdictionis, sed ista facultas spectat ad Episcopum, in cujus diocesi locus exemptus existit.

35 Hinc ad Episcopum spectat dare benedictionem Concionatori, qui prædicare debet in ecclesia Conventuali Ordinis Militaris Sancti Stephani.

36 Item ad Episcopum diocesanam spectat dare licentiam & benedictionem Prædicatoribus, qui debent prædicare in Ecclesiis prioratum Religionis Hierosolimitane non habentium territorium separatum cum Jurisdictione quasi episcopali, & vera qualitate Nullius.

37 Ordinarius debet eligere Prædicatores, nisi in contrarium sit consuetudo ab immemorabili.

38 Electio tamen Prædicatoris in sua cathedrali spectat ad solum Episcopum; nulla habita ratione consuetudinis, etiam immemorabilis, que competeret Capitulo, seu Episcopo cum Capitulo, vel de consilio Capituli.

39 Unde Capitulum in electione Prædicatoris pro ecclesia cathedrali nihil potest.

40 Si Civitas, seu Universitas sit in possessione nominandi Prædicatorem pro cathedrali cum onere solvendi elemosynam, debet manentem in tali possessione; At si Episcopus vellet Jus nominandi sibi vindicare (prou vere potest) non posset eandem ad solutionem cogere, sed teneretur de proprio expensas, & elemosynam subministrare.

41 Nec in tali casu Pensionarii mense episcopalis contribuere tenentur ad dictam elemosynam taxam, seu Prædicatoris manutentionis expensas.

42 Et dato, quod Episcopus ab exercitio Jurisdictionis pro aliquo tempore suspendatur, & detur ei Vicarius Apostolicus, adhuc retinet Jus talis electionis.

43 Consuetudo immemorabilis nominandi, vel presentandi Prædicatorem Episcopo pro Ecclesiis inferioribus non est sublata: unde si Communitas, vel Dominus loci temporalis nominat Prædicatorem, & solvit elemosynam, consuetudo hujusmodi servanda est.

44 Item si Episcopus consuevit eligere, & Communitas solve, talis consuetudo servanda est.

45 Si autem Communitas, vel Dominus loci temporalis nominat, & non solvit elemosynam

tunc